

[Undervisningsministeren.]

hr. Diderichsen i, at det rigtige vil være vedrørende adgangsvejene at prøve at variere dem efter begavelsesernes forskelligheder.

Derimod er jeg mindre enig — men det må vi drøfte ved en anden lejlighed — når det ærede medlem siger, at vi skal gå trøstigt videre ad differentieringens vej. Vi skal i hvert tilfælde efter min mening ikke gå så langt, at vi splitter folkeskolen aldeles ad; men det er nok for stort et emne at tage op på dette tidspunkt; jeg ville bare lige gøre bemærkningen.

Det ærede medlem hr. Lembourn savnede en målsætning omfattende hele vort uddannelsessystem; jeg tror, min taletid er ved at være udløbet, så jeg skal ikke komme ind på den målsætning, det ærede medlem savnede.

Der var en kronik forleden dag i Berlingske Tidende, som måske andre ærede medlemmer har læst, hvoraf man vil se, at det ærede medlem går ind for den reform af folkeskolen, som vi andre gennemførte i 1958 mod det ærede medlems vilje, og ikke har opdaget, at gymnasiet fik det indhold, som han netop efterlyser her. Jeg tror, jeg vil nøjes med at sige til det ærede medlem, som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde forleden dag på de konservatives møde, at Lembourn havde fascineret ham, men han var ikke sikker på, at det var på grund af hans synspunkter, mere måske måden, Lembourn fremfører sine synspunkter på. Tiden tillader desværre ikke — og den tillod åbenbart heller ikke det ærede medlem hr. Poul Møller — at komme med andre kommentarer.

Må jeg bare sige til slut, at de lærere, der skal uddannes under denne lov, det er lærerne til fremtidens skole, og fremtidens skole er ikke noget, der ligger ude i fremtiden, den er begyndt; for de børn, der går i den i dag, de lærere, der bliver uddannet efter denne lov, og de børn, de uddanner, det er jo dem, der kommer til at virke i en fremtid, der ligger et ganske godt stykke fremme.

Jeg mener, det må være en ledetråd i alt, hvad vi laver med denne lov og også med HF, at vi følger den linje i vore uddannelsesreformer i disse år, at vi i højere grad ser dem ud fra den enkelte end ud fra former og institutioner, som tiden måske er løbet

fra. Det må være uddannelserne, der skal lægges til rette efter eleverne, og det gælder også seminariets elever; det kan ikke være eleverne, der skal presses ind i former, som vi ikke mener vi kan bruge i samfundet i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Dupont: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om anlæg og drift af tunnelbaner i Københavns, Frederiksberg og Tårnby kommuner.

Valgt blev: *Ove Hansen, Gorrsen, Lis Groes, Horn, Erhard Jakobsen, Hans Lund, Orla Møller, Børge Schmidt, Guldberg, Enggaard, Holmberg, Axel Kristensen, Stehr Johansen, Fanger, Gottschalck-Hansen, Else-Merete Ross og Arne Larsen.*

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Det er meddelt mig, at Gunhild Due ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (Underholdshjælp i tilfælde af langvarig sygdom m. v.). Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for Gunhild Due har vedkommende gruppe udpeget Chr. Madsen, som herefter er valgt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 10. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om årpenge for tronfølgeren, prinsesse Margrethe.